

diagnose

Tekst: Ronald van Geenen en Kees Wessels Foto: Jacqueline de Haas

Over de grens zijn geen wachtlijsten

Duizenden Nederlandse patiënten wijken jaarlijks uit naar België voor een onderzoek of operatie. Een ritje over de grens kan de wachttijd soms met een jaar verkorten. 'In België krijg je de chirurg gewoon aan de telefoon als je belt.'

Voor Alex van der Linden (47) uit Rotterdam was de pijn bijna niet meer te doen. Zijn rechterbeen deed zo veel pijn dat hij na 100 meter lopen moest gaan zitten. Maar de rugpijn maakte lang zitten ook rampzalig. En voor zijn baan bij Fortis moet hij veel zitten, achter de computer. Slapen lukte alleen nog met pijnstillers. De situatie begon onhoudbaar te worden.

De diagnose was helder: een aangeboren rugafwijking zorgde voor de pijn. Een verschoven rugwervel knelde zenuwen af. „Ik moest een operatie aan mijn rug ondergaan,” vertelt Van der Linden.

„De wachttijd voor de ingreep was wel twaalf maanden. Een jaar! Zo lang kon ik echt niet wachten. Het ene ziekenhuis in Rotterdam verwees me door naar het andere, dat me weer doorverwees naar het volgende. Maar de wachttijd werd er niet korter van. Werken ging haast niet meer en mijn baas zei al dat hij wel op zoek zou gaan naar een snellere mogelijkheid in het buitenland.”

Zover kwam het niet. Zijn verzekeraar, Zilveren Kruis/Achmea, regelde een consult bij een Belgische specialist in een ziekenhuis in Sint Niklaas. Op 21 februari was het eerste consult. Een week later vond de operatie plaats. Een autoritie van anderhalf uur poetste twaalf maanden wachten met pijn weg.

„Mijn complimenten voor de bemiddeling van de verzekeraar,” zegt Van der Linden. „Ik kreeg de reiskosten vergoed en als ik geen vervoer had zou een busje me komen ophalen. Het ziekenhuis in Sint Niklaas was ook goed. Iedereen was heel vriendelijk en ze luisterden echt naar me. In Nederland keken ze alleen naar de scan en waren ze niet geïnteresseerd in wat ik te vertellen had.”

Als je naar België belt, krijg je gewoon de chirurg aan de lijn. Ik kamp nu nog met de pijn van de operatie, want ik zit met een wond van twintig centimeter. Maar de pijn in mijn been is weg en mijn rug voelt ook al beter. Volgende maand mag ik weer voorzichtig beginnen met werken.”

Ook voor Cisca de Vries (52) uit Rotterdam bood Sint Niklaas uitkomst. Niet alleen met een aanzienlijk kortere wachttijd, maar ook bij het stellen van de juiste diagnose. De Vries ging al in 2000 met pijnklachten aan haar heup het medische circuit in. Toen vorig jaar de pijn te hevig werd, bekeek een specialist haar opnieuw. Die stelde vast dat de heup eigenlijk moest worden vervangen.

Gezien de relatief jeugdige leeftijd van de Rotterdamse kwam ze daar echter niet voor in aanmerking. Een kunstheup heeft een beperkte levensduur en na twee kunstheupen zijn de medische mogelijkheden op.

De pijn nam zulke vormen aan dat De Vries zich opnieuw bij haar huisarts meldde. „Hij verwees me naar het ziekenhuis in Sint Niklaas. Daar had hij goede ervaringen mee en in België opereren ze iemand van 52 jaar wel. Ik kon er op 10 oktober terecht voor een consult.”

De specialist constateerde dat mijn rug was ingezakt en dat daardoor zenuwen klem zaten. Op drie plekken zaten mijn wervels niet goed en dat veroorzaakte de pijn in mijn heup.”

De arts wilde zijn diagnose testen door op de slechte plekken pijnstil-

'Het ziekenhuis in Sint Niklaas was gewoon goed. Ze luisterden er echt naar me.'

Verzekeraars hebben al afspraken met ziekenhuizen in België

Zorgverzekeraar CZ heeft vorig jaar 8000 klanten in België laten helpen. De verzekeraar heeft inmiddels met twintig ziekenhuizen afspraken in onder meer Antwerpen, Knokke, Malle en Genk.

„De patiënten zijn erg te spreken over de snelheid waarmee ze kunnen worden geholpen en over de bejegening,” zegt Trudy van Raaij, teamleider zorgservice van CZ. „Voor patiënten is onzekerheid over wanneer ze worden geholpen frustrerend. Als de patiënt bereid is te reizen, komt bij lange wachttijden België in beeld. Artsen werken daar veel zelfstandiger en er zijn er meer, waardoor er sneller een operatie kan worden gepland.”

Nederlandse ziekenhuizen zijn niet altijd blij met onze bemiddeling naar het buitenland. Dan krijgen we te horen dat als ze dat hadden geweten er toch wel wat te regelen was geweest voor de patiënt.” Zorgverzekeraar VGZ breidt het aantal afspraken met Belgische ziekenhuizen dit jaar nog uit naar zeven. Ruim 700 klanten van de verzekeraar werden daar in 2007 jaar geholpen. „Uitgangspunt is dat we onze cliënten in Nederlandse ziekenhuizen onderbrengen,” zegt Dennis Verschuren van VGZ. „Maar is het verschil in wachttijd echt groot, dan leggen we ook België als keuze voor.”

■ Tips: www.ad.nl/wachttijshulp

lers in te spuiten. Alleen moest De Vries wachten op toestemming van haar verzekeraar. Aangezien die geen afspraak heeft met Sint Niklaas duurde het drie weken voor het papierwerk rond was.

De pijn verdween inderdaad door de lokale inspuitingen. Daardoor kwam een rug- in plaats van een heupoperatie in beeld. De verschoven rugwervels zouden met schroeven en stalen platen op de juiste plaats worden vastgezet.

Er was al na vier weken plaats. Dat werden er wat meer, omdat het papierwerk opnieuw op zich liet wachten. Halverwege maart dit jaar was het zover.

„Ik krijg maar negentig procent vergoed, omdat mijn verzekeraar geen afspraken heeft met Sint Niklaas,” vertelt de rugpatiënte. „Aangezien België goedkoper is, kan ik het ermee doen. Alleen als ik

last krijg van de schroeven en als die er uit moeten, kan ik financieel in de knel komen. Misschien moet ik dat dan in Nederland laten doen.”

De Vries is zeer te spreken over de zorg in het Belgische ziekenhuis. Ze was verbaasd, net als rugpatiënt Van der Linden, dat ze de chirurg zelf zo gemakkelijk te spreken kreeg. In Nederlandse ziekenhuizen moet je het meestal met assistenten doen.

De Vries: „Toen ik belde voor een uitslag, nam hij een half uur lang de tijd voor me. De pijn is inmiddels grotendeels weg en ik kan 's nachts weer redelijk slapen.”

Ik loop nog met een stok, maar er staat een heeltijd van twee tot drie maanden voor. Ik vraag me alleen nog af waarom ze in Nederland op de foto's niet hebben gezien dat mijn rug de oorzaak was van mijn pijn. Dat is toch raar?”

Cisca de Vries uit Rotterdam zocht haar heil in België, toen ze in Nederland niet in aanmerking kwam voor een heupoperatie. Daar bleek dat er met haar heup niet veel aan de hand was en dat de pijn werd veroorzaakt door verzakkingen in haar rug. 'De pijn is inmiddels grotendeels weg. Ik kan 's nachts weer slapen.'